INTERVIEW: MICHAEL ZEISSL

E V E R E V E
ATMOSFERA MELANKOLIJE

Za početak, reci mi nešto više o nastanku i počecima benda.
Bend je nastao 1993. godine. U početku, naša je glazba bila ono što se može nazvati starom školom doom metala. Najveći uzori bili su nam Black Sabbath, Trouble i St. Vitus. Već ubrzo snimamo i prvi demo, koji je dobro prihvaćen na underground sceni. Konačan oblik glazbe kakvu danas sviramo nastao je prije 3 godine kada smo elemente gothica ubacili u heavy metal formu, kao što su to, prije nas napravili Paradise Lost i Tiamat. Još jedan demo izdali smo 1996., kojega smo poslali na različite adrese mnogih diskografskih kuća. I tako, nekoliko mjeseci kasnije, dobili smo ponude od više njih. Na kraju smo izabrali Nuclear Blast, za koji je objavljen naš prvi album "Seasons"...

...koji je dobio odlične kritike od strane medija. Kako je reagirala publika?
Doista smo zadovoljni reakcijom fanova. Dobili smo mnogo pisama podrške iz cijeloga svijeta. Ljudi su stvarno cijenili naš rad, što je nama veliki kompliment i poticaj. Međutim, ako pogledaš samu prodaju, "Seasons" nije postigao veći uspjeh.

U koliko se primjeraka prodao?
U Europi smo prodali nešto više od 10 000 kopija. To je sasvim O.K. za nas, iako nismo postali nova Metallica. Posebno smo zadovoljni reakcijama ljudi iz zemalja istočne i južne Europe.

Što očekujete od vašeg novog albuma "Stormbirds"? Hoće li on privući veću pažnju?
Nadam se da hoće, i to pogotovo novih fanova, koji nas prije nisu imali prilike čuti. S jedne strane to pokazuje određeni kontinuitet: novi album nakon jednogodišnje pauze, ljudi znaju da 6 glazbenika radi u jednom bendu i stvaraju nove pjesme, te da jedan dobar album nije i njihov krajnji limit. Nadam se da će se "Stormbirds" svidjeti fanovima, koji će o njemu govoriti svojim prijateljima i na taj način proširiti ime Evereve.

Možeš li mi reći nešto i o samom albumu?
Mislim da je stilski potpuno isti kao i "Seasons".

Što i ne znači da nema promjena?
Naravno da ima promjena. Kada radiš u nekom bendu, uvijek je potrebno razvijati svoju glazbu. Ako napraviš nekoliko istih albuma, znači da je tvoja kreativnost mrtva. Drugim riječima, postaješ dosadan. Mislim da su stvari na "Stormbirds" nešto kao prirodan razvoj za nas. S jedne strane, nešto su jednostavnije što se tekstova tiče. Nasuprot tome, kompliciranije su ako ih gledaš kao glazbenu cjelinu koja se sastoji od više različitih dijelova. Vjerojatno ga trebaš više puta poslušati prije negoli ga potpuno prihvatiš i razumiješ o čemu se tu radi. Mislim da je energičniji od prvoga, manje je gothic zbog produkcije. Gitare karakterizira žešći, metalni zvuk. Željeli smo dobiti i više live feeling, jer su naši nastupi veoma intenzivni. Drugim riječima, željeli smo atmosferu s live nastupa prebaciti na CD.

Da, čuo sam da su jedna od vaših glavnih odlika odlični live nastupi.
Veoma nam je važno svirati pred publikom. Ne želimo samo izvoditi pjesme, već se trudimo da njihove poruke i emocije što vjernije prenesemo publici.

Po vašim tekstovima zaključio sam da imate veoma zanimljiv način razmišljanja. Što točno nastojite prikazati vašim konceptualnim albumima?
Želimo koristiti koncept, iako se "Stormbirds" po sadržaju razlikuje od "Seasons". Sve su pjesme povezane i glazbeno i tekstualno, mada svaku možeš shvatiti i kao zasebnu cjelinu. Bave se elementima kao što su vatra, voda... Dakle,ponovo smo koristili metafore iz prirode koje simboliziraju ljudske osjećaje. Filozofski gledano, "Stormbirds" je realistični pogled na očaj čovječanstva. Ako pogledaš tekstove, vidjeti ćeš da su najčešće riječi nothingness i void. To smo najbolje dočarali u posljednjoj pjesmi "Valse Bizzare" u sklopu koje su 3 minute gdje vlada potpuna tišina prije kraja stvari. Koristili smo je da bi prikazali neku vrstu vječnog mira, potpune praznine i ništavila. Mi ljudsko biće želimo opisati osobu koja je očajem ili bijesom razorena iznutra; ono želi naći smisao svog postojanja i jedino što je shvatilo da je smisao života naći način kako izbjeći bol svoje prisutnosti.

Prilično depresivno!
Ne! Mi vidimo veliku razliku između depresije i melankolije. Naše su pjesme prije melankolične. Ta slatka melankolija doprinosi pozitivnim, ali bolnim i sentimentalnim emocijama.

Moram priznati da djeluješ prilično uvjerljivo. Jesi li ti autor svega toga?
Ne. Naš pjevač, Tom Sedotschenko piše te tekstove. Moj je posao komponiranje glazbe, koju uglavnom napišem skoro potpuno sam. Međutim, uvijek prihvatim zanimljive sugestije ostalih članova benda, tako da ipak u procesu stvaranja sudjeluju svi.

Imaš li možda kakvu glazbenu naobrazbu?
Imam, kao i svi ostali. Počeo sam svirati klavir već sa 10 godina.

Budući da sviraš klavijature, veoma me zanima kakav je tvoj osobni ukus.
Volim prilično različite stilove: gothic, pogotovo The Fields of the Nephilim i Anathemu, ali isto tako i black, death i heavy metal 80-ih. Iron Maiden je moj najdraži bend. Imam sve njihove CD-e i doslovno znam sve riječi! Međutim, zadnji pravi Maiden album bio je "Seventh Son...", noviji nisu toliko kvalitetni. Slušam još Accept, Helloween... Od thrasha Destruction, ali isto tako volim i elektro glazbu, techno i industrial. Kao što vidiš, meni je sve dobro osim reggae, popa i hip-hopa.

Vratimo se na Evereve. U sklopu prošle turneje nastupali ste kao predgrupa poznatom Amorphisu. Kako je sve proteklo?
Bilo je odlično. Amorphis su bili prijateljski raspoloženi, tako da je vladalo međusobno poštovanje. Uspjeh je bio različit: u Francuskoj smo svirali u malim klubovima pred malo ljudi. Veće smo koncerte održali u Španjolskoj. Na žalost, tvoju zemlju nismo posjetili.

Ne čudim se. Izuzev nekoliko rijetkih iznimki, heavy metal bendovi redovito ignoriraju Hrvatsku.
Mislim da će se ta praksa ipak promijeniti. Rat je za vas prošlost, te više nema razloga za strah nas koji ne poznajemo situaciju baš najbolje.

Iskreno se nadam da će se to i desiti. Volio bih i Evereve vidjeti kod nas!
Nebih imao ništa protiv toga!

Reci mi još nešto o albumu. Za razliku od većine gothic metal bendova, ne koristite ženske vokale. Po čemu se još razlikujete?
Postoji nekoliko razloga zašto ne želimo biti unutar gothic metal klišea. Ljudi uvijek vole stavljati neku etiketu: Gothic, black, heavy metal. Smatram da je gothic metal O.K. za nas, ali ipak želimo biti nešto više od toga. Naša glazba prepuna je drugih utjecaja i stilova. Drugi razlog je što Tom ima veće sposobnosti u više različitih stilova. Njegov vokal često je melodičan, a s druge strane i vrišteći black metal. Treći razlog je što su to učinili mnogi prije nas. Željeli smo koristiti ženski vokal, ali za recitate. Ne kao onaj iz Theatre of Tragedy, koji je visok i melodičan, već grub i mračan.

Vaš producent je poznat po dobrom radu i s ostalim, poznatijim bendovima. Koliko je on utjecao na sam album?
Bilo je zadovoljstvo ponovo raditi s J.P.Genkelom. Neću reći da je previše utjecao na album, jer su sve pjesme produkcijski već bile gotove. Njegova je zadaća bila dati im odgovarajući bombastičan sound i pomoći nam pri aranžmanu akustičnih dijelova. Želimo ponovo raditi s njim, jer je već producirao i naš prvi album. Da, i poznat je po dobrom radu s Cradle of Filth i Therion.

Koji su specijalni gosti koji su vam pomogli?
Yorck Eysel iz benda Love Like Blood u pjesmi "Escape on Lucid Wings". Njegov glas odgovara našoj glazbi, on je naš prijatelj i voli slušati Evereve kao i mi Love Like Blood. U nekim dijelovima možeš čuti i zvikove Barmbeker
Symphonic Orchestre. To je još jedan dokaz o povezanosti klasike i metala. Upotpunili smo naš zvuk gudačkim instrumentima da bi stvorili određenu atmosferu, a tako je i lakše iskazati dublje emocije. Međutim, nismo ih htjeli
previše koristiti.

Zašto ne?
To su učinili Rage i Lingua Mortis prije nas, ali i zbog nastupa u živo. Uostalom, naša je glazba bazirana na zvuku gitare.

Zamolio bih te još poruku za kraj.
Hvala svima na podrški. Nadam se da ćemo se vidjeti na nekom koncertu. Poslušajte naš novi CD. Nadam se da će vam se svidjeti. U tom slučaju biti će mi drago ako dobijem pokoje pismo i iz Hrvatske!

IGOR

-Paklena revolucija-

Malo je ljudi na ovom sjebanom planetu koji nisu načuli ponešto o ovim legendama. To je band koji jednostavno ne može snimiti loš album, ma koliko oni to pokušavali. Još davne 1984 godine kada je Europom harao NWOTB zvuk u jednoj garaži hamburgškog predgrađa rodila se ideja o stvaranju jačeg i bržeg heavy metala. Kai Hansen i Michael Weikath osnovali su Helloween. Nakon nekoliko godina njihovog stvaranja, naravno, i utjecaja na druge (čitaj:MNOGE) bandove dolaze do vrhunca; lansiraju KEEPERA. Svojim fenomenalnim glasovnim umijećem njihov novi pjevač Michael Kiske zajedno sa virtuoznošću ostalih članova banda šokira cijeli svijet. Zajedno sa Maidenovcima stiču ogromnu popularnost, toliko cijenjenu slavu i, ono najbitnije, respekt.

Nekoliko godina kasnije Kai Hansen napušta band. Ne može se točno navesti razlog ali u pitanju su bile velike svađe unutar banda. Michael W. postaje glavni čovjek u bandu i kao takav nalazi novog gitaristu. U ovoj postavi na tržište izbacuju dva albuma. Nenadana smrt karizmatičnog bubnjara Inga bila je samo kap koja je dala razlog Michaelu Kiskeu da napusti band.

Paklena revolucija nastupa 1994. godine kada u sasvim novoj postavi, na zaprepaštenje svih njihovih poklonika, izbacuju novi album pod nazivom Master Of The Rings. Drugačiji vokal i novi stil zabilježili su novu eru Helloweena i dali im hrabrosti da nastave i stvore još dva fenomenalna albuma. Njihov posljednji (ne i zadnji) album *Better Than Raw* je jednostavno rečeno: remek djelo!
I što na kraju reći nego:"Ono što se s ljubavlju radi mora uspjeti!!!".

File